

Ja, det er en kontraktspolitik, for det er min opfattelse, at man skal sige meget klart før valget, hvad man vil, og så skal man stå ved det, og så skal man gennemføre det efter valget.

Den der gammeldags form for politik, hvor man siger nogle ting inden et valg – og helst lidt uklart – og så efter valget sætter sig sammen bag lukkede døre og finder på et eller andet, og hvor vælgerne bliver dybt overraskede over, hvad der kommer ud af det, synes jeg hører en fjern fortid til, som ikke er i pagt med en moderne tid, hvor vælgerne har et berettiget krav på at få et indblik i, hvad det er, politikerne vil, et berettiget krav på, at det, man siger før valget, står man ved, og at man gennemfører det efter valget.

Derfor er jeg en meget stor tilhænger af den form for politik, fordi det er i pagt med et moderne folkestyre og det er i pagt med moderne folkeoplysning, at man siger det meget klart og meget åbent – og det skal være meget gennemsigtigt – inden valget, så alle ved, hvor de står.

Derfor er det jo heller ikke mærkeligt, at der så i dag bliver efterlyst sådanne klare svar fra den nuværende oppositions side, for den har en selvfølgelig ambition om at blive regering. Det skal man ikke bebrejde oppositionen, det er meget naturligt; man kan sige, det er næsten oppositionens opgave at arbejde for at komme af med regeringen og selv blive regering.

Men hvis det skal være troværdigt, er det da rimeligt, at vælgerne forud for valget ved meget præcis, hvad det er, de får. Vælgerne ved præcis, hvad de får, hvis de genvælger denne regering. Så har vælgerne da også krav på at vide præcis, hvad de får, hvis de vælger en anden regering. Det er da folkestyre: at man får alternativerne præsenteret over for hinanden.

Der må man jo nok sige, at vi i dag har set en meget, meget splittet opposition, hvor det mildest talt er uklart, hvad der vil ske, hvis oppositionen skulle få held med sit ønske om at blive regering. Der er vild uenighed. Det har vi set i diskussionen om, hvor mange midler der skal bruges på offentlig velfærd.

Se, der står i det forslag til vedtagelse, som oppositionspartierne har fremsat, at det ikke på de nuværende vilkår er muligt for den offentlige sektor at indfri et dokumenteret udgiftsbehov, og at man pålægger regeringen at sikre kommuner og regioner tilstrækkelige midler. Men der er ingen, der har kunnet give et klart svar på, hvad det så er. Der er alle mulige bud.

Skattestoppet, må vi sige, er nærmest faldet, hvis oppositionen skulle få held med sit forehavende og blive regering; det står klart efter dagens debat, at så bliver skattestoppet afskaffet. Hr. Ole Sohn har gjort det klart, at der bestemt ikke er nogen aftale med SF om at bevare skattestoppet, og fru Marianne Jelved har gjort det meget klart, at Det Radikale Venstre ikke vil legitimere skattestoppet, så man må sige, at det er blevet gjort klart under dagens debat, at skiftere regeringsmagten ved det næste valg, falder skattestoppet. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne siger, at de regner med, at de kan få støtte fra de borgerlige partier til at videreføre skattestoppet, men det er da opsigtsvækkende, hvis Det Radikale Venstre og SF vil finde sig i det. Det vil i hvert fald være meget uortodokst.

Kl. 18.25

Så vil jeg også sige, at det er en lidt utroværdig opposition, som nu har travlt med at løbe fra den 2010-plan, som den daværende socialdemokratiske ledede regering selv udgav. Den lagde op til en beskeden vækst i det offentlige forbrug på 0,5 pct. om året, men nu i dag har vi hørt fru Marianne Jelved sige, at det er aldeles uansvarligt, at den nuværende regering har tilladt en vækst på over 1 pct. om året, altså mere end det dobbelte af, hvad den tidligere regering selv lagde op til. Det er helt, helt utroværdigt.

Vi må sige, at vi har fået en helgardering fra fru Marianne Jelved i dag. Først kritiserer fru Marianne Jelved regeringen for at give for få midler, og derefter kritiserer fru Marianne Jelved regeringen for at give for mange midler til kommunerne, og det kan man da i hvert fald kalde en helgardering. Men jeg vil alligevel sige, at jeg har hæftet mig ved, at der dog er sket noget under debatten i dag, hvis man skal lægge det, fru Marianne Jelved sagde i sit indlæg, til grund, nemlig at Det Radikale Venstre ikke stiller nogen ultimative krav og nok ikke ville have handlet meget anderledes end den nuværende regering.

Fru Marianne Jelved sagde også, at V og K vil være i farezonen efter et valg, hvis Det Radikale Venstre skulle blive en udslagsgivende faktor. Det lyder truende at blive kaldt at være i farezonen, men hvis jeg skal være meget venlig, opfattede jeg det som en slet skjult invitation. Men jeg må bare sige til fru Marianne Jelved, at regeringens udgangspunkt altså er meget klart: Der er et skattestop, og inden for rammerne af det skattestop er det også muligt at tilføre flere mid-